

הוא חותם בשם "אבישי" לכבוד בנו, שי מינץ (17). ההאשמה: משרד הדתות הפך את הייצוא של תשמישי-הקדושה לביזנס פורה, וזנח לחלוטין את כל הצד הדתי של העניין. רוב התשמישים המיוצאים תחת חסות משרד הדתות פסולים בהחלט מן הבחינה הדתית.

גאולה ברחוב גאולה. אם שם ה מאשים היה בהוקת חידוש. הרי הטענה עצמה לא היתה חדשה כלל. היא הושמעה בחוגים רבים בארץ ובאמריקה, נותחה ב מפורסם בסידרת העולם הזה.

הרות היתה של העסק הרוחני הוא שלמה ונחיל כהנא, ממציא מקומות הקדוש. כדי נא הקים בשעתו את החברה לייצוא תשמישי קדושה. עלתה החברה התנוסס בפתח הבית בו גר, ברחוב גאולה בתל אביב. מנהל החברה היה משה ארדון, שכנו של כהנא באותו בית.

שנים אחזין בעסקודש. תשמישי הקדושה הם סחורה עדינה מאד. מגילת הקטנה בתפילין ובמזוזה, הכלולת את פרשת שמע של ספר דברים, כתובה בנוצת אוח באותיות וצירות, בידי סופרים הסופרים המצטיינים מעדיפים לעסוק ב כתיבת ספרי תורה, שהיא כדאית יותר. על כן נשאר תפקיד זה בידי כוחות ממדרגה שניה. מאחר שכל טעות פוסלת את השיר מוש בתשמישי, דרושה ביקורת קפדנית ב יותר, כדי לפסול את הקלפים המוטעים ה רבים. כי לשום סופר אין חשק לזרוק את הקלף בו השקיע עשות של עבודה מפרכת. משרד הדתות, שהתעניין הרבה יותר בצד המסחרי של העסק הקדוש, הניח תפקיד הבדיקה לחלוטין. בארץ היבוא העיקרית, ארצות הברית, התרבו תלונות הלקוחות. הקונסול המסחרי, יהודה לויט, גיסו של הציר ראובן שילוח, שלח מחאות חריפות לארץ.

מחאות אלה יצקו מים על סחנות אנשי משרד-המסחר והתעשייה שסבר זמון כי על אנשי הדת לעסוק ברת ועל אנשי הביזנס לעסוק בביזנס, במקום להיפך. הם חיבנו במאמצי הייצוא של משרד הדתות, ודרשו את העברת כל העניין אליהם.

שנים אחזין בטלית. זה אומר כותב שלי ויה אוחזין בטלית. המשנה קובעת כי במקרה זה על הצדדים להתחלק. כלל זה לא מצא חן בעיני ראשי הדת בישראל. הגורסים דווקא את המישרה האחזית במשנה. בניגוד קל: "שלישית שלח מחאות חריפות הם לא גילו שום רצון לחלק את העסקודש בטליתות עם משרד ממשלתי אחר.

דירות שרד עזרה לזקקים

שרי-האוצר, הודות לחוקים ותקנות מסוי יימים, יינו אדם בעל השפעה לא מבוטלת בכל הנוגע למסים וכספים במדינה. בין השאר, מסמיך אותו חוק מלווה חובה תשנ"ו להטיל מלווה חובה של 150 עד 200 אחוזים על בתים משוכללים ומפוארים. אותו חוק גם העניק לו סמכות חשובה עוד יותר: לפי טור לב בית שירצה מתשלום אותו מס.

רצה שר האוצר — ושבעה בתים ירושלי מיים שוחררו מתשלום המס החדש. היה בדבר כדי לשמח את לב האזרח הרגיל, שלפחות כמה זיירים נזקקים וכו בהקלה זו. לפי ההקלות והתמיכות האחרות שניתנו ל אותם הזיירים-עליזי הממשלה, הרי הו נזקקים לא פחות מדיירי הפחון העלוב ב יותר.

בין הנזקקים: משה קול, מנהל המחלקה לעלית הנוער בסוכנות; שמואל אוסישקין, גובר קרן-היסוד ובנו של המנהיג הציוני המנוח הדגול; ישעיהו קלינוב, מנהל מח לקת ההסברה של הסוכנות; יצחק מלמד, סגנו של דוד רוזנלווי, נציב מנגנון המדינה.

שיעור בהיזכות החוק. בין הבתים ששותרו בצורה זו, נכלל גם הבית מספר 32, ברחוב מטולה, ביתו לשעבר של שר האוצר. יתכן כי בנכות סנטימנטלית זו, שוחרר הבית.

אולם משולם רט, דייר הבית מספר 37, באותו רחוב, לא הבין את הדבר נכונה. הוא התעקש לדעת מדוע לא ישוחרר גם ביתו הוא מתשלום מלווה החובה. הוא ביי קר בבתיים המשוחררים, הגיע למסקנה ה מבוססת כי ביתו שלו היה "משוכלל ומפיר אר" הרבה פחות מאלה ששוחררו ואילו

ספר אספתא! מאת לפלי גלילי

היפר, תינשוף, אורורה, שימשום

בשם חוגי האוצר התפרסמו בשבוע שעבר שמועות ששר-האוצר לוי אשכול חושב להטיל מס חדש של 50 מיליון, מפני שהמסים הקודמים ויהב מן לא מספיקים לו. ואני חושבת שהידיעה הזאת היא מאה אחוז נכונה. מפני שאם יש דבר אחד שבו אפשר להאמין לשר-האוצר, הרי זה כשהוא אומר שיטיל מס חדש.

אז הבעיה הראשונה היא למצוא שם יפה וחדש למס. כשמוצאים את השם, מוצאים גם את הכסף. היות קטנה לאוצר היא ההיפר המכור מעודה לעבד אל-נאצר, עשיתי פה רשימה קטנה של הצעות. לוי אשכול יכול להשתמש בהן חיים (אחר) תשלום מס מותרות, ארנונה והיטל עינוגים. בבקשה:

- **היפר** — זה יהיה מס חדש שמפלט על כל אזרח שמפלט את אחד החוקים. לא ייתכן שבמדינה כמו שלנו אדם יכול להשתעשע באונס או ברצח חיים אין כסף. צריך לעבד טבלת-דירוג של גובה המס (רוצחי ערבים יקבלו פטור מיוחד), והגבייה תהיה אדמיניסטרטיבית, באמצעות המשטרה, כמו קנסות על עבירות תנועה.
- **תינשוף** — המס הזה מבוסס על העובדה שבזמן האחרון התחילו כל מיני טיפוסים אפלים להתנשק עם נערות בשדות בשעות הערב, והכל בשביל להשתמש מתשלום היטל-עינוגים החל על חתונות. את המס יגבו פקחים מיוחדים שיהיו מצוידים בטפופרים, כדי לקבוע היטל-תינשוף יצוק.
- **אורורה** — האזרחים בארץ מתהלכים כאילו האוויר שהם נושמים מגיע להם חיים. אין צורך לעמוד בהרחבה על מידת הסלף שבהרגשת שאננות זאת.
- **שימשום** — מס זה (אחרון אחרון חביב) יוטל על שמות חדשים של מטים. יבין רבלי לרעוב הנישומים יש לצפות להכנסה עצומה.

דרושים מועמדים ומועמדות מכל הגילים לתפקידים שדי נים כסרטי ישראלי מקורו שיוסרט בקרוב. נא לפנות בדואר רשום, ולצרף כוללים לתשובה, לת.ד. 2865, ת"א.

סוכריות קריסטל איכותיות טעמיות יותר

סוליות ועקבים

היו שקולים כנגד כוחות השמאל. שום הח לטה לא במשלה התקבל.

המצב כמשה שיקף את המצב במפא"י. גם בה היו הכוחות שקולים. מנהלי האיגוד המקצועי, שחששו כי ועדי-הפועלים יעברו שמאלה, עמדו מול קברניטי חברת העובדים, שהאינטרסים שלהם נטו ימינה. גם במפא"י לא היתה הכרעה.

כל פרוטה שחוקה. כדוג הגבוהה תנהל הרויכות בין שרי-האוצר לבין נגיד ישראל. לוי אשכול דרש להקפיא את הנוספת היורק. אולם אחרי שהתעשיינים נכנסו וחתמו על ההסכם החדש, המסכה אנת התוספת, דרש אשכול להדפיס כסף חדש.

הנגיד, דויד ("דוליק") הורביץ, בעל מ קורה-הגשר, התנגד בתוקף. הרפסת כסף חדש יכולה לגרום לאינפלציה דווקא. השמאל דרש טענה זו היתה לאשכול טענה שאין עליה תשובה: לממשלה אין כסף לקיים את שרותיה, מאיימת עליה פשיטת-רגל. אם השרים לא יקטינו את המנגנון שלהם (ואף שר לא הסכים לכך) לא יהיה מנוס מהרפסת כסף נוסף.

הרויכות נמשך, שום החלטה לא הסתמנה אפילו באופן. הימין דרש את הקפאת הש כר, הטלת העול על הפועלים, השמאל דרש את הורדת המחירים, הטלת העול על המעסיקים.

היה כמעט בטוח, השבוע, כי שום החלטה מכתרה לא תתקבל בכלל. המצב יימשך כרגיל: להלכה יעלה שכר הפועלים ויחד עמו המחירים. השכר יפגור תמיד קצת אחרי המחירים, כך שיש תיוצר אינפלציה דר-המרה. לפועלים פשוט לא יהיה אף פעם אחת כסף לגרום לבהלת קניות, ואילו ה אוצר ינפה לדוג מכיסי האזרחים — והפרי עלים — כל פרוטה שחוקה שאינה קשורה לכיס בחוטי ברזל.

צבא שריון ומכצעים

אחד מתפקידי העיקריים של כל רמטכ"ל הוא לשגר את הקציני הנבון לתפקיד הנכון. כל רמטכ"ל מבצע תפקיד זה בצורה המתאימה ביותר לתפיסתו ולגישתו. השבוע הח ליף רבי-אלוף משה דיין את הבעלים של כמה עמדות מפתח בצה"ל.

אדם באש צולבת. האיש הראשון שיצא ממשרדו היה יצחק פונדק, עד כה מפקד גייסות השריון, "פונדיק" היה אחד המגידיים הבלטים בימי תש"ה. אומץ-לבו האיש היה כמעט אנדי, והוא העקשן להור ביל בעצמו גם יחידות קטנות בקרב.

בשעה שהגדודים האחרים היו במצב של התארגנות בעורף, עשה "פונדיק" את העבודה השחורה בדרום. לא פעם נתפס באש צולבת

דת חול וקודש

מאז פורסמו הגילויים על אירגון הביד נט הדתי בארץ, לא שקטו הרוחות בין אילי העסקים. החדש התקף העסק הקדוש במקום בלתי צפוי. המתקף: חי"כ פועלי אגודת ישראל בנימין מינץ, בעצמו מומחה גדול לעסקים דתיים (העולם הזה 197). מינץ ארוך הזקן וחובב הסיגאר, השתמש במדור פנים קטנים בעתון שערים, עליו